

Prof. dr hab. Anna Tomczyk

Samodzielny Zakład Entomologii Stosowanej, SGGW

ul. Nowoursynowska 159, 02-787 Warszawa

Ocena dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr hab. Anny Seniczak w związku z wszczęciem postępowania o nadanie tytułu naukowego profesora Nauk Leśnych

Dr hab. Anna Seniczak urodziła się 11 lutego 1970 roku w Kępnie (woj. Wielkopolskie). W 1993 roku ukończyła studia na Wydziale Zootechnicznym Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy (obecnie Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt, Uniwersytet Techniczno-Przyrodniczy). Tytuł zawodowy magistra uzyskała w 1993 roku na podstawie pracy magisterskiej pt. „Charakterystyka statystyczna wybranych cech morfologicznych populacji *Fuscozetes setosus* (Acari, Oribatida)”, którą wykonała w Katedrze Genetyki UTP, pod kierunkiem, prof. dr hab. Sławomira Mroczkowskiego. W tym samym roku została zatrudniona na stanowisku asystenta w Katedrze Ekologii tej samej uczelni. W 2000 roku obroniła pracę doktorską pt. „Wpływ wybranych metali ciężkich na bionomię i rozwój mechowca *Archezogetes longisetosus* Aoki (Acari, Oribatida) w warunkach laboratoryjnych”, którą wykonała w Katedrze Entomologii Stosowanej na Wydziale Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu (obecnie Ogrodnictwa, Biotechnologii i Architektury Krajobrazu) Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Promotorem pracy był prof. dr hab. Stanisław Ignatowicz. Po obronie pracy doktorskiej dr hab. Anna Seniczak została zatrudniona w Katedrze Ekologii UTP w Bydgoszczy na stanowisku adiunkta, a po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego, na podstawie kolokwium habilitacyjnego i rozprawy pt. „Mites (Acari of the shores of forest lakes and ponds in northern Poland, with species analysis of Oribatida” (2012), na stanowisku profesora Uniwersytetu Techniczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy.

Osiągnięcia naukowe

Dr hab. Anna Seniczak od początku swojej kariery naukowej jest akarologiem. Jej tematyka badawcza dotyczy głównie roztoczy z podrzędu Oribatida (Mechowce). Obejmuje ona 3 podstawowe nurty badawcze:

1. Wpływ metali ciężkich na roztocze

2. Bioindykacyjna wartość mechowców w różnych siedliskach (lasy, torfowiska, agrocenozy i inne wybrane siedliska)
3. Morfologia, anatomia i filogeneza mechowców

Ad 1. Wpływ metali ciężkich na mechowce, takich jak: kadm, ołów, miedź, cynk był badany przez dr hab. Annę Seniczak i współpracowników głównie przed uzyskaniem stopnia doktora habilitowanego, na modelowym gatunku laboratoryjnym *Archegozetes longisetosus*.

Warunki hodowli tego gatunku były opracowane przez Kandydatkę.

Metale, w różnych stężeniach, podawano roztoczom w warunkach laboratoryjnych wraz z pokarmem i badano ich wpływ na parametry populacyjne, prawidłowość rozwoju a także na mikroflorę przewodu pokarmowego. Wykazano że niskie stężenia tych metali (np. 25 $\mu\text{g/g}$) mogą stymulować płodność roztoczy, jednak po zastosowaniu wyższych stężeń obserwowano pogorszenie parametrów populacyjnych, obniżając płodność samic i wydłużając czas rozwoju form młodocianych. Ustalono, że roztocze wykazują największą wrażliwość na kadm a najmniejszą na ołów. Jednak wysokie dawki ołowiu (2000 $\mu\text{g/g}$) powodowały deformację ciała roztoczy a konkretnie czwartej pary odnóży. Deformacjom odnóży towarzyszyło podniesienie się poziomu białek stresowych hsp 70 i hsp 60.

Ta anomalia pojawiała się już w rozwoju wczesnych stadiów młodocianych i pozostawała do końca rozwoju osobniczego roztoczy.

Zaobserwowano ciekawy mechanizm eliminacji pobranego przez roztocze ołowiu polegający na odkładaniu go w postaci granul w obrębie przewodu pokarmowego. Przy wysokich dawkach ołowiu nie był to mechanizm wystarczający dla uniknięcia anatomicznych skutków działania ołowiu przez *A. longisetosus*. Te same dawki ołowiu u innego gatunku – *Pergalumna nervosa* nie powodowały deformacji odnóży, co zdaniem Kandydatki świadczy o sprawniejszym mechanizmie kinetyki pobierania i eliminacji/unieszkodliwiania ołowiu przez ten gatunek mechowców. Ustalono, że kadm wpływa niekorzystnie na mikroflorę przewodu pokarmowego roztoczy, co w konsekwencji prowadzi do pogorszenia parametrów życiowych roztoczy.

Za cenne uważam ustalenie, że niekorzystny wpływ metali ciężkich na roztocze może być modyfikowany przez obecność innych pierwiastków w środowisku. Wykazano, że dodatek miedzi do pokarmu łagodzi niekorzystny wpływ ołowiu na roztocze a dodatek cynku przeciwnie, zwiększa toksyczność ołowiu.

Wyniki prac nad wpływem metali ciężkich na roztocze zostały opublikowane przed uzyskaniem stopnia doktora habilitowanego przez Kandydatkę i współpracowników w 8

oryginalnych pracach twórczych, publikowanych w czasopismach recenzowanych (w tym 4 w czasopismach z IF), w 8 oryginalnych pracach publikowanych w materiałach konferencyjnych i czasopismach z poza listy MNiSW oraz były prezentowane na kilkunastu konferencjach naukowych w kraju i za granicą.

Ad.2

Zaprezentowane przez dr hab. Annę Seniczak badania w ramach tej tematyki były prowadzone zarówno przed uzyskaniem stopnia doktora habilitowanego jak i po habilitacji. Należą one do badań ekologiczno-faunistycznych, ściśle powiązanych z warunkami panującymi w określonych siedliskach.

Celem tych badań było:

- a. wykazanie relacji między roztocami z grup Oribatida i Mesostigmata a zmianami zachodzącymi w środowisku, związanymi często z różnymi formami działalności człowieka.
- b. Określenie fauny roztoczy w różnych siedliskach Europy (fauny śródziemnomorskiej: Grecja: Rodos, Chorwacja: Korčula, Hiszpania: Andaluzja, południowe Włochy, Francja, Ukraina: Krym) a także fauny arktycznej.

Szczególnie wrażliwe na zmiany środowiskowe są mechowce dlatego mogą stanowić dobre bioindykatory stanu siedlisk tych roztoczy. Badania dr Anny Seniczak, prowadzone we współpracy z innymi naukowcami wykazały, że obecność stref ekotonicznych w krajobrazie leśnym i rolniczym a także pomiędzy zadrzewieniami śródpolnymi i uprawami sprzyja różnorodności gatunkowej roztoczy. Użytkowanie pastwisk, nawadnianie łąk, pociągające za sobą zmiany szaty roślinnej stanowisk, zmieniają strukturę gatunkową i liczbową mechowców (badania prowadzone na terenie Norwegii). Wykazano, że degradacja torfowisk powoduje bardzo duże zubożenie liczebności mechowców, szczególnie gatunków partenogenetycznych. Stwierdzono także mniej liczną i uboższą gatunkowo akarofaunę uprawy ekologicznej winogron w Hiszpanii co było następstwem licznych zabiegów mechanicznych w tej uprawie. Badania te dostarczyły wiele ważnych dla nauki informacji i można je określić jako pionierskie. Zaobserwowano także wysoką wrażliwość roztoczy na zanieczyszczenia przemysłowe i komunikacyjne.

Badanie faunistyczno-ekologiczne nad mechowcami prowadzono w różnych krajach Europy, zarówno w obszarze Morza Śródziemnego jak i na północy Europy. Wiele uwagi Kandydatka poświęciła badaniom nad rozwojem zgrupowań mechowców, ich liczebnością i różnorodnością gatunkową w ciągach sukcesyjnych przy lodowcu w Norwegii oraz przy zarastających jeziorach śródleśnych. Badania te są dla nauki cennym źródłem informacji o

relacji między mechowcami a ich siedliskami i zaowocowały wieloma publikacjami w renomowanych czasopismach naukowych o międzynarodowym zasięgu. Dr Anna Seniczak, wraz ze współautorami, opublikowała ponad 40 oryginalnych, recenzowanych prac naukowych z tego zakresu tematycznego (28 przed uzyskaniem stopnia dr habilitowanego - 1 z IF i 14 po habilitacji – 8 z IF). Wyniki badań były także przedstawiane na kilkunastu konferencjach naukowych.

Ad. 3.

Badania nad morfologią, anatomią i filogenezą mechowców dr hab. Anna Seniczak rozpoczęła jeszcze przed uzyskaniem stopnia doktora habilitowanego jednak znaczna część dorobku kandydatki z tego zakresu tematycznego pochodzi z okresu po habilitacji.

Badania morfologiczne prowadzono głównie na stadiach młodocianych nieznanymi dotąd mechowców, których celem było często ustalenie ich systematyki i filogenezy. Bardzo szczegółowo opracowano morfologię stadiów młodocianych mechowców z rodzajów *Hydrozetes* i *Limnozetes*. Wielką zasługą zespołu badawczego, której członkiem była dr hab. Anna Seniczak jest opracowanie kluczy do oznaczania larw, nimef i stadiów dorosłych wszystkich gatunków europejskich należących do rodzaju *Hydrozetes* oraz do oznaczania osobników dorosłych rodzaju *Limnozetes*, a także stadiów młodocianych rodziny (nadrodziny?) Crotonioidea. Ponadto opisano nowy, najbardziej prymitywny z rodzaju *Hydrozetes*, gatunek - *Hydrozetes longisetosus* (wszystkie stadia), który okazał się dość liczny przedstawicielem mechowców w Polsce. Ustalono cechy morfologiczne o dużej wartości filogenetycznej takie jak: redukcja szczecin serii *c* u dorosłych okazów *Hydrozetes*, występowanie szczeciny *c*₃ u gatunku *Limnozetes rugosus*, czy utrata szczecin grzbietowych serii *d* (w stadium nimefy) u mechowców z nadrodziny Plateremaeoidea.

Dzięki badaniom nad morfologią różnych stadiów rozwojowych mechowców ustalono cechy diagnostyczne rodzajów i gatunków z wielu rodzin: Oribatulidae, Cosmochthoniidae, Zetomimidae, Galumnidae, Scheloribatidae, Oppiidae, Eremaeidae, Phenopelopidae, Haplozetidae, Damaeidae. Dyskutowano pozycję systematyczną wielu gatunków. Niekiedy zmieniano status systematyczny rodzaju jak np. uznano rodzaj *Zygoribatula* za synonim rodzaju *Oribatula*. **Opisano stadia młodociane 115 gatunków Oribatida , w tym 8 gatunków nowych dla nauki: *Sphaerozetes olympicus*, *Fuscozetes kamchatkicus*, *Melanozetes avachai*, *Achipteria gigantea*, *Cerachipteria iturrondobeitai*, *Unguizetes ermilovi*, *Achipteria sgardelisi* i *Ceratozetes behani*.** W sumie dr hab. Anna Seniczak, wraz z zespołem badawczym, opisała **10 nowych gatunków** mechowców (2 nowe dla Europy, 3 dla Polski, 5 dla Norwegii, 2 dla Francji, 2 dla Hiszpanii). Te dane wskazują na ogrom

wykonanej pracy, znakomitą znajomość taksonomii roztoczy oraz profesjonalność Kandydatki.

Ostatnio dr hab. Anna Seniczak wzięła udział w badaniach mechowców metodami molekularnymi, pracując w wieloosobowym międzynarodowym zespole badawczym (wyniki opublikowano w 2016 roku w *Experimental and Applied Acarology*).

W badaniach nad młodocianymi stadiami rozwojowymi mechowców zaobserwowano zależność struktury morfologicznej tych stadiów od zajmowanych przez roztocze mikrosiedlisk. Mogą to być np. specjalnie wykształcone szczeciny lub pofałdowania oskórka, służące do przymocowywania wylinek na hysterosomie jako ochronę przed nadmiernym promieniowaniem słonecznym czy przed drapieżnikami.

Znaczenie w ekologii i filogenezie mechowców ma także budowa anatomiczna ciała roztoczy. Badania aparatu gębowego roztoczy, przewodu pokarmowego czy ciała tłuszczowego prowadzone przez dr hab. Annę Seniczak, na prymitywnym gatunku *Archeogozetes longisetosus*, wzbogaciły wiedzę o odżywianiu się roztoczy.

Oceniając badania z zakresu morfologii i systematyki mechowców prowadzone przez dr hab. Annę Seniczak, w różnych zespołach badawczych uważam, że są one na bardzo wysokim poziomie naukowym. Zostały opublikowane w 69 oryginalnych publikacjach naukowych (20 przed habilitacją i 49 po habilitacji Kandydatki), z których tylko 2 (przed habilitacją) zostały opublikowane w innych czasopismach niż renomowane, posiadające IF. Badania te dostarczyły wielu niezwykle cennych dla nauki informacji o morfologii wszystkich stadiów rozwojowych wielu gatunków mechowców, przedstawiając dane pozwalające ustalić ich status systematyczny i filogenezę. Opisano także nowe dla nauki gatunki i opracowano klucze do oznaczania mechowców z wybranych rodzajów. Wyniki badań były także przedstawiane na kilkunastu konferencjach naukowych krajowych i międzynarodowych.

Publikacyjny dorobek dr hab. Anny Seniczak to 156 pozycji, w tym 118 oryginalnych artykułów naukowych (79 w czasopismach z Listy Filadelfijskiej, 38 artykułów w materiałach konferencyjnych oraz 2 artykuły popularnonaukowe). Ten dorobek wyróżnia się bardzo dużą liczbą publikacji w czasopismach z IF takich jak: *Experimental and Applied Acarology*, *Journal of Morphology*, *Biodiversity and Conservation*, *Systematic and Applied Acarology*, *Zoologischer Anzeiger*, *European Journal of Soil Biology* i inne. Tak imponująca liczba artykułów opublikowana w renomowanych czasopismach świadczy o bardzo wysokim poziomie naukowym tych prac i o ich międzynarodowym zasięgu. Większość artykułów naukowych z IF została opublikowana po habilitacji.

Efektom badań dr hab. Anny Seniczak i współpracowników, prowadzonych **przed uzyskaniem stopnia dr habilitowanego** było opublikowanie **82** prac (w tym **54** prace twórcze w recenzowanych czasopismach naukowych, **22 z IF**). Za prace te dr Anna Seniczak uzyskała **497 punktów** i łączną wartość **IF = 19,093**. Dorobek naukowy Kandydatki po habilitacji zwiększył się bardzo istotnie, przede wszystkim jeśli chodzi o wskaźniki naukometryczne. Spośród **64** oryginalnych prac twórczych opublikowanych po habilitacji **57 (89%)** zostało opublikowanych w **czasopismach posiadających IF**, co pozwoliło Kandydatce uzyskać za te publikacje **1500 punktów i wartość IF = 68,932**.

Całkowita liczba punktów zgromadzonych przez Kandydatkę wynosi 1997 a całkowity IF za prace, wg. danych z roku wydania publikacji, wynosi 88,025.

Publikacje w dobrych czasopismach naukowych pozwoliły dr hab. Annie Seniczak uzyskać **wartość Indeksu Hirscha, wg bazy Web of Science, H = 13** (sprawdzone przez recenzenta 13.05 2019). Prace te były **cytowane 572 razy (bez samocytowań 188)**.

Znakomite współautorskie publikacje dr hab. Anny Seniczak są wynikiem pracy w licznych międzynarodowych zespołach badawczych. Udział Kandydatki w tych pracach wynosi od kilkunastu do 50%. Siedem prac dr hab. Anna Seniczak opublikowała samodzielnie a w 36 pracach była pierwszym autorem.

Jestem całkowicie przekonana, że przedstawiony dorobek publikacyjny dr hab. Anny Seniczak spełnia wymagania stawiane Kandydatom do tytułu profesora.

Wyniki badań Kandydatki i współpracowników były również wielokrotnie przedstawiane, w formie referatów i posterów na krajowych i międzynarodowych konferencjach i sympozjach naukowych. Dr hab. Anna Seniczak brała aktywny udział w 12 konferencjach/sympozjach międzynarodowych i 12 konferencjach/sympozjach krajowych gdzie zaprezentowano łącznie 26 referatów i 12 posterów.

Uważam, że wyniki pracy naukowej dr hab. Anny Seniczak są imponujące. Jednocześnie jestem pełna podziwu dla ogromnej aktywności Kandydatki w nawiązywaniu kontaktów międzynarodowych z naukowcami wielu znakomitych ośrodków naukowych w różnych krajach europejskich, gdzie wielokrotnie przed habilitacją odbywała długoterminowe staże naukowe (Niemcy- Uniwersytet w Greifswald oraz Uniwersytet w Tübingen, Norwegia – Uniwersytet w Bergen). W sumie przed habilitacją dr Anna Seniczak spędziła około 2,5 roku w zagranicznych ośrodkach naukowych, prowadząc wspólne badania z innymi naukowcami, które owocowały później wspólnymi publikacjami. Po habilitacji dr Anna Seniczak była kilkakrotnie zapraszana na krótkoterminowe staże (7 – 14 dni) (Norwegia – Uniwersytet w Sogndal, Francja – Politechnika w Tuluzie, Hiszpania – Politechnika w

Walencji i Uniwersytet of the Basque Country, Uniwersytet w Grenadzie, Grecja – Uniwersytet w Salonikach, Norwegia – Uniwersytet w Bergen. W sumie po habilitacji Kandydatka odbyła 8 krótkich staży dotyczących wspólnie prowadzonych badań a obecnie **(od 2017 roku) przebywa w Norwegii, na Uniwersytecie w Bergen, gdzie realizuje 3-letni grant dotyczący roztoczy lasów liściastych Norwegii.** Ponadto dr hab. Anna Seniczak współpracowała/współpracuje z akarologami w Turcji (Erciyes Üniversitesi), Szwecji (Swedish Species Gateway- Artportalen), Finlandii (University of Turku), USA (SUNY College of Environmental Science and Forestry), Brazylii (Universidade Federal de Ouro Preto). Od wielu lat dr hab. Anna Seniczak współpracuje także z naukowcami innych katedr Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy (Katedra Gleboznawstwa, Katedra Zoologii, Katedra Botaniki, Katedra Mikrobiologii) a także z Katedrą Zoologii Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy.

Dr hab. Anna Seniczak jest znanym i cenionym w świecie akarologiem, znakomitym systematykiem i ekologiem roztoczy z podrzędu Oribatida. Prowadziła wspólne badania z wieloma akarologami w różnych ośrodkach naukowych, często w czasie zagranicznych staży naukowych. Między innymi spędziła 5 miesięcy w laboratorium profesora Gerda Albertiego (Uniwersytet w Greifswald), światowej sławy akarologa, specjalizującego się w anatomii roztoczy. **Była/jest kierownikiem 3 tematów badawczych** dotyczących roztoczy, dwa w latach 2013 – 2016: temat BSM w ramach Rozwoju Młodej Kadry i temat BS Zakładu Ekologii Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy. **Obecnie jest kierownikiem 3-letniego grantu z Artsdatabanken,** uzyskanego wraz z zespołem Muzeum Uniwersytetu w Bergen (realizacja 2017 – 2020 budżet 1,582 miliona PLN).

Dr hab. Anna Seniczak **jest promotorem 4 obronionych prac doktorskich i 2 z otwartym przewodem doktorskim.** Wraz ze swoimi doktorantami opublikowała kilka oryginalnych prac naukowych (w czasopismach z listy B, MNiSW).

Dr hab. Anna Seniczak była recenzentem jednej pracy habilitacyjnej, jednej pracy doktorskiej (z Uniwersytetu w Jaen – Hiszpania) oraz 25 recenzji prac naukowych powierzonych Jej przez kilkanaście czasopism naukowych np: Experimental and Applied Acarology, Environmental Toxicology and Chemistry, Fragmenta Faunistica, Applied Soil Ecology, Canadian Journal of Forest Research i inne renomowane czasopisma.

Bardzo duża aktywność naukowa i nieprzeciętne osiągnięcia Kandydatki były wielokrotnie nagradzane przez władze Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy. W 2010 roku otrzymała roczne stypendium Kapituły UTP ds. Dodatków Specjalnych dla Młodych Pracowników za osiągnięcia w działalności naukowej,

dydaktycznej i organizacyjnej. W 2012 roku otrzymała Nagrodę I-go stopnia J.M. Rektora UTP w Bydgoszczy za wyróżniające osiągnięcia w pracy badawczej i dydaktycznej. Ośmiokrotnie była nagrodzona Nagrodą II-go stopnia J.M. Rektora UTP w Bydgoszczy za pracę badawczą i dydaktyczną (w 2007 i corocznie w latach 2010-2016). W roku 2017 otrzymała Roczny dodatek motywacyjny J.M. Rektora UTP w Bydgoszczy dla wyróżniających się pracowników naukowych.

Kandydatka wyróżniała się już w czasie studiów na UTP. Przez 3 lata otrzymywała Stypendium Ministra Edukacji Narodowej oraz otrzymała brązową odznakę *Primus Inter Pares* i tytuł „Przodujący Student Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy w roku 1991”.

Dorobek dydaktyczny i informacja o działalności popularyzującej naukę.

Dr hab. Anna Seniczak prowadziła/prowodzi zajęcia ze studentami na Uniwersytecie Techniczno-Przyrodniczym w Bydgoszczy oraz na innych uczelniach, w tym na uczelniach zagranicznych. Na UTP **prowadziła/prowodzi wykłady i ćwiczenia z 13 przedmiotów, większość (10) w języku polskim i angielskim lub tylko w języku angielskim.** Są to przedmioty prowadzone *obecnie*: Ekologia, Ochrona Środowiska, Leśnictwo, Akarologia Leśna, Ryzyko Środowiskowe i Zdrowotne oraz przedmioty *prowadzone w poprzednich latach*: Ekologia i Ochrona Środowiska, Population Dynamics, Soil Invertebrates, Ecotoxicology of Invertebrates, Bioindication, Monitoring i Bioindykacja, Ekologia Stosowana. Prowadzi także zajęcia w języku angielskim (od 2000 roku) na kursie „The Baltic Sea Environment” w ramach międzynarodowego programu (Baltic University Programme), przeznaczonym dla studentów wszystkich wydziałów UTP. Jest inicjatorką i kierownikiem tego kursu. W 2014 roku prowadziła także wykłady i ćwiczenia z przedmiotu „Soil Organisms” dla studentów Tarleton State University (USA).

Dr hab. Anna Seniczak prowadziła także zajęcia na innych uczelniach, w tym na wielu uczelniach zagranicznych. W roku 2012 przeprowadziła zajęcia z przedmiotu „Ochrona Środowiska” w Collegium Medicum UMK a w 2013 roku miała 6 godzin wykładów, ćwiczenia laboratoryjne i terenowe z przedmiotu „Soils and Environment”, we Francji (L'institut National Polytechnique de Toulouse). Była bardzo aktywnym uczestnikiem programu ERASMUS, wyjeżdżając 17 razy do różnych krajów europejskich (Hiszpania, Norwegia, Francja, Grecja i inne) i przeprowadzając tam każdorazowo 8 godzin wykładów.

W 2018 roku uczestniczyła w kursie dla doktorantów na Uniwersytecie w Bergen (Norwegia), przeprowadzając 12 godzin zajęć.

Dr hab. Anna Seniczak **była opiekunem** ogromnej liczby prac dyplomowych: **90 prac inżynierskich i 76 prac magisterskich.**

Uważam, że dr hab. Anna Seniczak spełnia wzorowo swoje obowiązki nauczyciela akademickiego. Popularyzuje także zdobytą wiedzę. Opublikowała 2 artykuły popularno-naukowe. Za jej podstawową działalność popularyzatorską uważam liczne wystąpienia na konferencjach krajowych i zagranicznych, w formie referatów i posterów oraz prowadzenie kursów dla studentów wszystkich wydziałów UTP. W latach 2013 i 2014 brała także udział w Drzwiach Otwartych na Wydziale Hodowli i Biologii Zwierząt, wygłaszając wykład na temat: „Erasmus program wymiany międzynarodowej studentów.”

Działalność organizacyjna

Dr hab. Anna Seniczak ma także znaczące osiągnięcia organizacyjne zarówno w pracy na rzecz uczelni jak i innych organizacji, w tym zagranicznych uczelni.

Na rzecz uczelni macierzystej:

1. Członek Rady Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt UTP w Bydgoszczy - od 2012 roku do chwili obecnej
2. Członek Wydziałowej Komisji ds. Nauki w latach 2012-2016
3. Kierownik Katedry Ekologii (później Zakładu Ekologii) na UTP w Bydgoszczy – 2012-2018
4. Pełnomocnik Dziekana ds. programu ERASMUS – 2005-2016. Wykazała się ogromną aktywnością nawiązując kontakty i podpisując umowy z 40 uczelniami zagranicznymi w programie ERASMUS/ERASMUS+.
5. Praca w kilku zespołach na uczelni i Wydziale (m.in. ds. Kierunków studiów zamawianych, ds. Współpracy z Teksasem, ds. Współpracy z Krymem, ds. Stypendiów doktoranckich) w latach 2012-2016
6. Kierownik kursu „The Baltic Sea Environment” w ramach międzynarodowego programu Baltic University Programme koordynowanego przez Uniwersytet w Upsali a także inicjatorka i wykładowca od 2000 roku do chwili obecnej
7. Członek jury w konkursie języka angielskiego „The International Public Speaking Competition” w 2011 roku

8. Współorganizatorka (wraz z zespołem Katedry Ekologii UTP) 2 Polskich Sympozjów Akarologicznych w latach: 1996 i 2009

Na rzecz innych organizacji:

1. Członek Polskiego Towarzystwa Akarologicznego od 2006 roku
2. Organizatorka międzynarodowego kursu (w 2018 roku) na Uniwersytecie w Bergen (Norwegia): „Soil mites (Acari) – taxonomy, biology and ecology”, prowadzonego przez specjalistów z różnych grup roztoczy, przeznaczonego dla studentów i doktorantów. W kursie uczestniczyli studenci i doktoranci z Norwegii, Szwecji, Finlandii, Niemiec, Węgier, Hiszpanii i Polski.

Podsumowanie:

Od początku swojej działalności naukowej dr hab. Anna Seniczak prowadziła badania dotyczące roztoczy glebowych z podrzędu Mechowce (Oribatida). Stała się wybitnym akarologiem, specjalistą w zakresie taksonomii i ekologii tych roztoczy. Wykazała się imponującą aktywnością w nawiązywaniu współpracy z innymi akarologami wielu jednostek badawczych (głównie Uniwersytetów) na całym świecie, przede wszystkim w różnych krajach Europy. Współpraca polegała nie tylko na wymianie doświadczeń ale na prowadzeniu wspólnych badań w różnych laboratoriach i w naturalnych stanowiskach współpracujących krajów. Praca w międzynarodowych zespołach badawczych, w tym w czasie licznych staży naukowych, zaowocowała znakomitymi publikacjami w renomowanych czasopismach naukowych z IF. Dorobek naukowy dr hab. Anny Seniczak uważam za imponujący i świadczący o Jej ogromnych kwalifikacjach jako akarologa – taksonoma i ekologa. Zdobytą wiedzę Kandydatka przekazuje młodym naukowcom, pełniąc funkcję promotora w 6 przewodach doktorskich i publikując wspólnie z nimi wyniki badań. Dorobek dydaktyczny i organizacyjny Kandydatki ma również wymiar międzynarodowy i oceniam go jako wyróżniający.

Wniosek końcowy:

Po zapoznaniu się z dokumentacją osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych dr hab. Anny Seniczak stwierdzam, że Kandydatka spełnia wymagania stawiane kandydatom do tytułu naukowego profesora określone w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. (art. 27) o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 roku, z późniejszymi zmianami).

Imponujący dorobek naukowy dr hab. Anny Seniczak, nadzwyczajna aktywność we współpracy z innymi placówkami naukowymi, liczne zagraniczne staże naukowe, udział w międzynarodowych zespołach badawczych zaowocowały wynikami badań na światowym poziomie i znakomitymi, licznymi publikacjami w renomowanych czasopismach naukowych z IF. Biorąc także pod uwagę wyróżniające osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne, ogromne zaangażowanie w każdą z ocenianych działalności oraz uzyskane wyniki, **z pełnym przekonaniem popieram wnioski o nadanie dr hab. Annie Seniczak tytułu naukowego Profesora Nauk Leśnych.**

Warszawa, 03.06.2019

Prof. dr hab. Anna Tomczyk